Sygn. akt I C 1089/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Justyna Szczyrba

Protokolant Ewelina Pługowska

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2012 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa ***(...)w L.***

przeciwko ***A. S.***

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 1089/12

UZASADNIENIE

Powód (...). z siedzibą w L.w dniu 13.02.2012 r. wniósł do Sądu Rejonowego w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. S.o zapłatę kwoty 506,40 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 300 zł od dnia 31.07.2010 r. do dnia zapłaty, od kwoty 205,40 zł od dnia 01.06.2010 r. do dnia zapłaty i od kwoty 1 zł od dnia 15.06.2010 r. do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie umowy cesji przejął od firmy (...)spółki akcyjnej prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych, a kwota dochodzona pozwem wynika z częściowego wykazu wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 30.03.2011 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 4.04.2012 r. Sąd Rejonowy w Lublinie sygn. XVI Nc-e 258465/12 uwzględnił powództwo w całości. (k. 5)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zarzucając bezpodstawność roszczenia, wprowadzenie w błąd przez operatora (...)sp. z o. o., naruszenie przepisu art. 385 § 2 kc, skutkujące tłumaczeniem niejednoznacznych postanowień umownych na korzyść pozwanej. Zarzuciła, iż postanowienia regulaminu nie są spójne z postanowieniami umowy, gdyż regulamin w art. 4 § 2 pkt 7 przewiduje, iż abonent jest zobowiązany do zwrotu sprzętu (w tym karty) w terminie jednego miesiąca od wygaśnięcia umowy, natomiast zgodnie z pkt 9 w zw. z pkt 11 umowy o abonament sprzęt został pozwanej sprzedany, co poświadcza podpisana umowa o abonament z dnia 21.03.2007 r. Podniosła, że zapis umowny, iż karta jest własnością operatora (...) sp. z o. o. jest sporządzony bardzo małą, nieczytelną czcionką, co stanowi naruszenie obowiązku formułowania wzorca umowy jednoznacznie i w sposób zrozumiały (art. 385 § 2 kc). Wskazała także, że umowa o abonament została zawarta na czas określony 13 miesięcy i obecnie nie wiążą jej żadne postanowienia tejże umowy.

Postanowieniem z dnia 05.06.2012 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu. (k. 13)

Pozwana na rozprawie w dniu 13.12.2012 r. (k. 42) zarzuciła, że nie wie na jakiej podstawie zostały wystawione faktury nr (...), a także czego dotyczy nota karna nr (...), a swoje zarzuty oparła jedynie na domniemaniu z czego powyższe wyliczenie może wynikać.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. S.w dniu 21.03.2007 r. zawarła z (...) sp. z o. o. w W.umowę o abonament na okres 13 miesięcy. Na podstawie tej umowy operator sprzedał pozwanej terminal, który po zainstalowaniu w nim karty umożliwił użytkownikowi po uiszczeniu stosownych opłat – odbiór programów wskazanych w umowie o abonament. (umowa o abonament, umowa sprzedaży wraz z aneksem k.20 – 23)

Powód jako cesjonariusz w dniu 30.03.2011 r. zawarł ze spółką (...)(...) sp. z o. o. w W.umowę szczegółową nabycia wierzytelności obejmującą m. in. wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z faktury nr (...)z dnia 17.05.2010 r. na kwotę 205,40 zł z terminem płatności 31.05.2010 r., faktury nr (...)z dnia 31.05.2010 r. na kwotę 1 zł z terminem płatności 14.06.2010 r., noty karnej nr (...)z dnia 16.07.2010 r. na kwotę 300 zł z terminem płatności na dzień 30.07.2010 r. (umowa szczegółowa z dnia 30.03.2011 r. k. 32 verte wraz z częściowym wykazem wierzytelności k.38).

O powyższym przelewie została zawiadomiona pozwana. (k. 37 verte)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione i nieudowodnione, należało oddalić.

Powód swoje roszczenie wywodził z art. 509 kc, dotyczącego umowy przelewu wierzytelności, niemniej jednak nie udowodnił zasadności swojego roszczenia zgodnie z art. 6 kc. Pozwana zarzuciła, że nie wie na jakiej podstawie zostały wystawione faktury nr (...), a także czego dotyczy nota karna nr (...), a tym samym ciężar wykazania istnienia wymagalnej wierzytelności spoczywał na powodzie. Powód w uzasadnieniu pozwu wskazał jedynie ogólnikowo, iż jego roszczenie wynika z umowy cesji z tytułu usług telekomunikacyjnych, ale poza powołaniem się na częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności i przedłożeniem umowy o abonament nie wskazał z jakiego tytułu zostały wystawione faktury oraz czego dotyczy nota karna, co było podstawą jej wystawienia i czy były spełnione warunki uzasadniające jej nałożenie, a tym samym Sąd nie miał możliwości ustalenia istnienia i zasadności roszczenia. Powód powinien udowodnić nie tylko fakt cesji, ale również zasadność obciążenia pozwanej dochodzoną należnością. Warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest bowiem udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. (wyrok SN z 12.07.2006 r. V CSK 187/06).

Należy podkreślić, iż powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, a postępowanie uproszczone w którym była rozpoznawana niniejsza sprawa służy do dyscyplinowania stron do podejmowania czynności procesowych i usprawnienia postępowania dowodowego. Takiemu celowi służy art. 505 (5) § 1 kpc, zgodnie z którym okoliczności faktyczne, zarzuty i wnioski dowodowe powinny być zgłoszone w pozwie, odpowiedzi na pozew lub na pierwszym posiedzeniu przeznaczonym na rozprawie, a zaniechanie tych czynności przez powoda spowodowało bezpowrotną utratę możności ich podjęcia w dalszym toku postępowania.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Z. S. i przesłuchania stron, albowiem wobec zarzutów pozwanej - iż powód nie wskazał na jakiej podstawie zostały wystawione faktury, które nota bene nie zostały nawet przedłożone przez powoda – bezcelowe było przeprowadzenie postępowania dowodowego na okoliczności zawarcia umowy między stronami i wprowadzenia pozwanej w błąd.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec, jak w sentencji wyroku.